

Rådmand Mai-Britt Iversen
Aalborg Kommune
Familie- og Beskæftigelsesforvaltningen
Sønderbro 12
9000 Aalborg

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Kære Mai-Britt Iversen

21. januar 2011

Tak for din henvendelse om de økonomiske konsekvenser af refusionsomlægningen og overgangsordning.

J.nr. 2011-0000046

Som du ved, blev der med vedtagelsen af lovforslaget om de nye refusionsregler i december 2010 etableret en overgangsordning, hvorefter kommunerne i 2011 kompenseres for et beregnet tab på mere end 0,05 pct. af beskatningsgrundlaget. Ordningen videreføres i 2012, hvor kommuner med et tab på mere end 0,1 pct. af beskatningsgrundlaget kompenseres.

Udgifterne til den særlige overgangsordning finansieres af det generelle statstilskud til kommunerne. Finansieringen af overgangsordningen svarer til finansieringen af tidligere overgangsordninger og andre særtilskudsordninger i regi af tilskuds- og udligningssystemet.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg vil foretage en analyse af de byrdefordelmæssige konsekvenser af refusionsomlægningen med henblik på at vurdere behovet for eventuelle tilpasninger af udligningssystemet. Denne analyse vil indgå i Finansieringsudvalgets arbejde med det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Du skriver, at refusionsomlægningen kommer til at ramme de kommuner, som i forvejen er hårdest ramt af ledighed. Det er en logisk konsekvens af forslaget, at der vil ske en omfordeling mellem de kommuner, der typisk har mange aktiverede i øvrig vejledning og opkvalificering, til de kommuner, der aktiverer få i øvrig vejledning og opkvalificering. Når det så er sagt, så har vi udligningssystemet til at sikre en økonomisk udligning mellem kommunerne. Det betyder bl.a., at der i udligningen tages højde for, om kommunerne har mange eller få ledige.

Det er min helt klare opfattelse, at kommunerne har gode muligheder for at tilpasse sig i form af øget virksomhedsrettet aktivering, så konsekvenserne af reformen kun bliver begrænsede. Samtidig må jeg understrege, at potentialet for besparelse må forventes at være størst i de kommuner, der har mange ledige aktiveret i øvrig vejledning og opkvalificering. Her kan Aalborg have nogle muligheder, som f.eks. Gentofte ikke har på samme måde.

Hvis samtlige kommuner øger den virksomhedsrettede aktivering, vil den direkte refusion af forsørgelsesudgifterne alt andet lige blive øget, og dermed vil kommunernes nettoudgifter til forsørgelse (forsørgelse minus refusion) falde. Når udgif-

terne falder, bliver bloktilskuddet tilsvarende lavere som følge af budgetgarantien (dog med undtagelse af forsørgelsesudgifterne til sygedagpenge, der ikke er omfattet af budgetgarantien), ligesom beskæftigelsestilskuddet også bliver lavere. Set under ét vil kommunernes udgifter være kompenseret.

En mere virksomhedsrettet aktiveringsindsats vil også betyde, at kommunerne reducerer de samlede driftsudgifter til aktivering. Dermed bliver de kommunale netdriftsudgifter også mindre, hvilket gør det lettere for kommunerne at holde sig inden for driftsloftet.

Begge dele vil medvirke til at øge den andel af kommunernes udgifter, der dækkes direkte af statslig refusion.

Så uanset at det – som i øvrigt politisk forudsat i forbindelse med aftalen om de nye regler – er samtlige kommuner, der justerer deres aktiveringsindsats i retning af flere virksomhedsrettede tilbud, vil det altså være til fordel for de kommuner, hvis andel af hhv. blok- og beskæftigelsestilskuddet er mindre end deres andel af de samlede udgifter til beskæftigelsesindsatsen.

Samlet set, vil de kommuner, der tidligere har brugt meget vejledning og opkvalificering, have de bedste forudsætninger for at øge den virksomhedsrettede aktivering markant. Dette betyder, at disse kommuner, der som udgangspunkt pr. 1. januar 2011 står til at tabe ved refusionsomlægningen, har de største muligheder for at reducere dette tab.

Endelig vil jeg understrege, at hele idéen med refusionsomlægningen er at få flere ledige hurtigere væk fra offentlig forsørgelse, hvilket vil give en økonomisk gevinst for kommunerne og samfundet.

Venlig hilsen

Inger Støjberg